

Opfattelse i Viborg, hvor hun havde hjemme, i Skolen og hos Skoleinspektøren, hos Naboerne, hos Børnene baade i Struer og paa „Hebron“ og hos de voksne er, at det var et ganske unaturligt Forhold, hvori denne Kvinde stod til andre Kvinder og til Børnene. Det er det Billede, man faar ud af Forhørene, og det er et Billede, som jeg tror, man ikke vil finde paa noget andet Børnehjem her i Landet.

Saa sagde den højtærede Justitsminister, at jeg i Dag havde udtalt om Opdragelsesanstalterne, at der ikke burde være Skoler paa dem, men at Børnene skulde søge den almindelige Kommuneskole. Det er ikke sandt, hvad Ministeren her er fremkommen med. Jeg har netop præciseret, at paa vore Børnehjem skulde Stillingen være den, at Børnene gik i en almindelig Kommuneskole, men for Opdragelsesanstaltens Vedkommende burde de vistnok være saa store, naar der skulde være Skole paa dem, at man kunde være sikker paa, at den Skoleundervisning, der blev budt der, stod Maal med den bedste, der kunde ydes i en Kommuneskole. I dette Tilfælde som i saa mange andre søger Ministeren at tillægge mig Udtalelser, jeg ikke har brugt.

Med Hensyn til Pigen Kirstine Nielsen og Tjørneriset, hvor det skulde fremgaa af Forhørene, at hun var fremkommen med Paastanden om at være bleven riset, fordi jeg havde spurgt hende derom, er Forholdet følgende: Første Gang, jeg aflagde et Besøg i den unge Piges Plads, traf jeg hende ikke hjemme, men hendes Moder, og denne fortalte mig uopfordret, at Kirstine til hende havde fortalt, at hun var bleven pisket, og da jeg Dagen efter talte med hendes Fader, fortalte han mig, at hun havde fortalt det til ham. Da Faderen og jeg saa nogle Dage efter talte med Kirstine, spurgte vi hende derom, og hun bekræftede det. Det blev til, at hun i Forhørsakten blev spurgt meget indgaaende derom og svarede, at det havde jeg bl. a. spurgt hende om. Der er intet afkræftet med Hensyn til denne Paastand af Fru Bransholm.

Den højtærede Minister omtalte Journaliseringen af de Straffe, som havde været eksekverede paa „Hebron“, og bemærkede, at han i Forhørsakterne kun havde fundet et eneste Sted, hvoraf det fremgaa, at Fru Bransholm ikke har journaliseret Straffene. Da jeg ikke har Bogen hos mig i Øjeblikket, og da det Udsklip, jeg havde, er gaaet op til Stenograferne, skal jeg ikke kunne nævne det tredje Tilfælde,

men jeg skal nævne to Tilfælde, hvor hun maa indrømme, at hun ikke har journaliseret Straffen. Det ene Tilfælde er overfor en Pige Louise Simonsen, det andet overfor Pigen Karoline Thomsen. Her tilføjer Fru Bransholm overfor Assessor Schrøder med Hensyn til Karoline Thomsens 2 Dages Kammerstraf, at Grunden til, at den ikke er bleven indført, maaske er den, at hun er kommen forholdsvis sent op den ene Dag og tidlig ud den næste Dag, saa at det ikke har været fulde 24 Timer, hun har været i Arrest. Det fremgaa af en Konference, Fru Bransholm har haft med Dommeren vedrørende Louise Simonsen, at hun heller ikke har journaliseret den Straf, der var hende tildelt. Ligeledes er der en tredje Straf, hun ikke har journaliseret.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de enkelte Betragtninger, den højtærede Minister har gjort gældende vedrørende „Hebron“ og „Flakkebjerg“-Sagen. Nu er Sagen uddebatteret, og jeg vil da blot slaa fast, at den højtærede Minister og Regeringspartiets Ordfører ikke have taget Afstand fra det Opdragelsessystem, der har været raadende paa „Hebron“. Havde det staaet til Ministeren, vilde Fru Bransholm den Dag i Dag have været Forstanderinde paa „Hebron“. Havde det staaet til ham, vilde Mortensen sikkert nu have været Forstander paa „Flakkebjerg“.

Ministeren har søgt i den Presse, som stod til hans Raadighed, at fremkalde et forvansket Indtryk af det, der fremgaa af Forhørene, hvilket viste sig, da Forhørene fremkom. Det er ogsaa betegnende, at medens en Række af Presseorganer, forinden Forhørene fremkom, var imod mig og betegnede det, der var fremkommet, som ganske urigtigt, fordi der var sivet noget ud fra Kommissionen om, at det skulde have vist sig galt, erklærede en meget stor Del af disse Blade — deriblandt Højreblade, moderate Blade, radikale Blade og et enkelt Regeringsblad — senere, at det er et frygteligt Billede, Forhørsakterne oprulle for os. Og i sidste Nummer af „Ugeskrift for Retsvæsen“ har Professor Munch-Petersen efter at have læst Forhørene skrevet, at „Hebron“ har staaet i Missionens og Pryglens Tegn. Det er ikke lykkedes Justitsministeren og lige saa lidt Ordføreren for Regeringspartiet at afkræfte, at jeg i alle væsentlige Klager, jeg har rettet mod Forholdene paa „Hebron“ og mod Fru Bransholm, har faaet Ret. Derimod have Justitsministeren og Ordføreren forsøgt at